

СТОИЛЪ ВЪЙВОДА

Рожденното му мѣсто е село Инджекью Ново-Загорска околия. Той отиде овчаръ на млади години въ Добруджа, постѣ се завърна и се ожени въ селото си, дѣто му се доби единъ синъ когото майка му съ голѣмъ трудъ едвамъ изхрани и опази въ постѣднитѣ приключения. Стоилъ като се поовчери, овчеруваше тукъ-тамъ по добруджанскитѣ кашли и на послѣдно време, прѣди да напусти овчаруанието си, отиде на кашлата на хаджи Петра, хаджи Матевъ, Котленецътъ. Случи се прѣзъ тая година хранилото много кѣтъ, зимата зла, овчаритѣ храниха прѣзъ цѣлата зима и повечето добитѣкъ измори-ха. На пролѣтъ, по лжчидба, като лжчихъ и разхвърлихъ по колко харчъ се пада на овца, чорбаджийтъ на Стоила, хаджи Петра, като прѣсмѣтна, искара го да му дължи до толкова, щото като му прибра овцетѣ колкото изимувахъ поиска йоще отгорѣ. Стоилъ като се видя обиденъ и докаченъ отъ това скара се съ чорбаджиятъ си който го нахока и не искаше да го чуе. Стоилъ му се закани и каза: „азъ тебѣ изъ кхщата ти голъ ще те искарамъ и главата ти ще отрѣжи, туй хубаво да го помнишъ.“ „Много кучета се ме лали“, каза хаджи Петръ, полай ма и ти да видя какво можешъ направи.“